

Osch. 1. Mei. 1905.

Aan mijn dierbare Ouders
op den feestdag van hun
vyf- en dertig-jarige huwelyksvereeniging.

elk ijsblyde wenschen kwieren
 vol kindermis te toe,
 nu wij een feestdag ieren
 - echt kindertyk te moe -
 die vyf en dertig jaren
 in heugenis herstelt
 sinds plechtig ten altare
 uw huwelyk werd gesteld.
 Veel ging er in die jaren
 uw korgraan hoofd voorby
 wyl wij met kessen waren
 die plaagden - met goochrei. -

Maar is er soms geleden
in al dien huwelykstijd
er werd met moed gestreden;
neen, blijde was de strijd.
Want als het soms eens dreigde
voor eens van het Kruost
en telkens 't onweer neigde
was onder-koet de troost.
In nu -- op dezen morgen
blijkt blij uw oogslag rond,
wyl 't voorwerp uwer zorgen
de omarmen daarvan vond.

In daarbij nog klimt heden
tot God mijn versekijn
dat bidt, dat blij in 't Eden
te ook eens blij doet kijn.

Geff ^{to} uw dankbare Titus

